

[Holstein.]

tigelseskrisen, „melder sig“, melder sig ved Siden af Valuta- og Handelspolitikken og melder sig oven i Købet, som han udtrykker det, som et Verdensproblem. Det er Aaret efter, at vi har haft en Arbejdsløshed, som vi i det tyvende Aarhundrede ikke har set Sidestykke til her i Landet, flere Gange større end den paa de 40 000 arbejdsløse, som Statsministeren havde saa forfærdelig travlt med og havde saa ondt af i Efteraaret 1921, da det første Verdenskonjunkturomslag var sat ind. Det er meget rart at faa at vide halvandet Aar efter, at denne uhorste Arbejdsløshed er begyndt at rase her i Landet, at Arbejdsløsheden melder sig som et Problem „ved Siden af“ Valuta- og Handelspolitikken!

Hvad har den højtærede Statsminister saa at sige for Danmarks Vedkommende om dette Verdensproblem, som han tog sig saa varmt og lidenskabeligt af under den første Konjunkturkrise i Efteraaret 1921, netop for 11 Aar siden? Hvad har han at sige her? Ja, der er for det første i hans Programmerklæring bebudet forskellige Kabinforsøg med Hensyn til Begrænsning af Overarbejde og Forkortelse af Arbejdstiden og saa de gammelkendte Travere om forøgede offentlige Arbejders Igangsættelse og forøget Statsvirksomhed ogsaa paa det erhvervsøkonomiske Omraade.

Jeg beder den højtærede Statsminister om, hvis hans Hukommelse skulde være kort, at læse den Ordførertale, han paa Socialdemokratiets Vegne holdt den 13. Oktober 1921, og saa sige mig, om de Forhold, der den Gang gjorde sig gældende i Lilliput-Maalestok, ikke i det store og hele var tilsvarende til, hvad der foreligger nu, og om de Midler, han den Gang anbefalede, ikke var nøjagtig de samme, som han nu anbefaler, og om de Bebrejdelser, som han den Gang rettede mod den daværende Regering, ikke passende kunde rettes mod hans egen Regering nu. Den Gang rasede han over Parolen paa Sommerens politiske Møder: Prisfaldet maa ikke spærres ude. Er Forholdet nu ikke det, at Regeringens Parole er: Det lave Prisniveau, i hvert Fald for Landbrugsprodukter, maa opretholdes? Den Gang maatte Prisfaldet ikke spærres ude, og nu skal Landbrugets lave Prisniveau opretholdes, fordi det er i den snævre Fagforeningslønpolitik's Interesser, at det opretholdes!

Ved Siden af Spørgsmaalet om Handelspolitikken og Valutapolitikken's Betydning erhvervsøkonomisk og deres Sammenhæng med Arbejdsløshedsspørgsmaalet

rejser sig Spørgsmaalet om, hvad der virkelig kan opnaas ved de Midler, som den højtærede Regering anbefaler nu, og som er de samme som dem, Regeringschefen som Ordfører anbefalede i 1921, nemlig en omfattende Statsregulering af Importen, en udvidet Statsdrift, en ny Igangsættelse af offentlige Arbejder.

Som den højtærede Finansminister udtrykte det forleden i sin Finanstale: Naar de private Erhverv trækker sig tilbage, maa Staten tage Initiativet, og saa maa Statsvirksomhederne forøges. Det skulde altsaa se ud, som om disse nederdrægtige private Erhverv nu trækker sig tilbage og med velberaad Hu skaber Arbejdsløshed, og saa kommer den socialistiske frelsende Statsadministration og tager Initiativet — Statsinitiativ — og skaber Virksomhed og Arbejde dér, hvor de private Erhverv har trukket sig tilbage!

Men den højtærede Finansminister glemte at fremhæve, at Aarsagen til, at de private Erhverv i stigende Omfang trækker sig tilbage, netop er den Handels- og Valutapolitik, som den højtærede Regering har ført og synes fremdeles at ville føre. Dette er en Hovedaarsag til, at Arbejdsløsheden er saa omfattende, som den er. Man skulde dog synes, at det maatte være en naturlig Opgave at bringe Liv og Virksomhed og Arbejde frem paa ny i de lamslaaede private Erhverv fremfor at konstatere, at de har trukket sig tilbage, at de er lammede, og saa fremhæve: Nu gælder det om, at Staten tager fat.

For Erhvervenes Vedkommende erklærede den højtærede Statsminister, at han kunde tænke sig erhvervsøkonomiske Støtteforanstaltninger til Skibsbygning og til Husbygning. Men for de Erhvervs Vedkommende, som dog er de naturlige Hovederhverv, Landbrug og Handel, hvad har den højtærede Statsminister dér at sige, hvad har han at sige om Landbrugets Krise? Den højtærede Statsminister ser Arbejdsløsheden i Byerne, han ser den maaske mindre klart paa Landet, i Skovbrug og Landbrug, han ser den i Byggefagene, og han ser den ved Skibsbyggeriet, han ser, at Skibsfarten er lammet og trænger til Støtte og Ophjælpning, men for Landbrugets Vedkommende, hvad har han dér at sige?

Dér siger den højtærede Statsminister, at der ikke mere er Grund til Krisehjælp, efter at Priserne paa Landbrugsprodukter er begyndt at stige, og saa siger han endvidere i sin Programmerklæring — det tilføjer han, saa det er dog maaske en